

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 74.278 van 12 juni 1998

A. 54.162/VIII-562
(voorheen VI-11.535)

In zake : **ALMER** Rudolf,
rue Tout Va Bien 98
4420 Saint-Nicolas,

tegen :

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn
Regering.

Tussenkomende partij :

BELLOT François,
chemin de Préhyr 3
5580 Rochefort.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 23 oktober 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij Rudolf ALMER de nietigverklaring vordert van het besluit van de Waalse regering van 29 juli 1993 waarbij François BELLLOT wordt bevorderd tot hoofdingenieur-directeur alsook van de voorafgaande procedure voor de controle van de sollicitaties, de aanspraken en verdiensten van de gegadigden en tot vaststelling van de rangschikking van de door de directieraad voorgedragen kandidaten;

Gezien het op 8 april 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij François BELLLOT vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 20 april 1994, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 juni 1998;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van Mr. DEPRE, loco Mr. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van de heer BELLLOT, tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Bij een beslissing van 1 april 1993 verklaart de Waalse regering verscheidene betrekkingen vacant teneinde daarin te voorzien door verhoging in graad. Een van die betrekkingen is die van hoofdingenieur-directeur van Bruggen en Wegen of van industrieel ingenieur-directeur bij het directoraat-generaal vervoer, afdeling programmering en coördinatie van het vervoer, directie technologische ontwikkeling (D.313). Die beslissing is ter kennis van de voor de betrekking in aanmerking komende personeelsleden gebracht bij een brief van 14 mei 1993, waarbij de gegadigden uitgenodigd zijn om te solliciteren en waarin de bevorderingsvoorwaarden alsook de na te leven vormen en termijnen zijn gepreciseerd.

2. Verzoeker, die technisch ingenieur (openbare werken) en industrieel ingenieur (bouw) is, en de tussenkomende partij, die burgerlijk ingenieur is, hebben, samen met andere personeelsleden, hun sollicitatie ingediend. De directieraad heeft de sollicitaties onderzocht tijdens zijn vergadering van 10 juni 1993. Tijdens die vergadering definieert de directeur-generaal, R. LOOR, het te vervullen ambt en het profiel van de betrekking, waarna hij uiteenzet wie naar het ambt heeft gesolliciteerd.

Wat het profiel betreft, staat in de notulen het volgende vermeld : "een universitair diploma bezitten dat toegang verleent tot de loopbaan van rijksambtenaar en de rechtspositionele voorwaarden vervullen om naar rang 13 over te gaan; beschikken over

een bewezen ervaring inzake de voorbereiding en het volgen van programma's van onderzoek en ontwikkeling; een specifieke ervaring bezitten of een specifieke opleiding hebben genoten inzake vervoersdiensten en vervoerssystemen (spoorwegen, wegen, bevaarbare waterlopen, vervoer, luchtvervoer, enz. ...); zin hebben voor initiatief, organisatie, overleg en communicatie teneinde D.313 positief te integreren in het strategisch plan van D.G. 3."

De directieraad vermeldt vervolgens hoeveel gegadigden de beoordeling "zeer goed" of de beoordeling "goed" bezitten, alsook hoeveel gegadigden nog geen beoordeling bezitten. Hij geeft tevens aan hoeveel gegadigden een universitair diploma bezitten en preciseert over welke diploma's het gaat. Ten slotte wijst hij op het aantal gegadigden van rang 12 die een universitair diploma bezitten. Volgens de notulen "(heeft) het onderzoek van de sollicitaties, gelet op het vereiste profiel, alleen betrekking op de sollicitaties ingediend door ambtenaren met de beoordeling "zeer goed" of die nog geen beoordeling bezitten en die houder zijn van een universitair diploma. (De Raad onderzoekt) de aanspraken en verdiensten van alle gegadigden inzonderheid aan de hand van hun curriculum vitae en van hun kennis inzake onderzoek en ontwikkeling op het stuk van vervoer", waarna hij de gegadigden rangschikt; de tussenkomende partij wordt samen met Christian BODART als eerste gerangschikt, terwijl verzoeker samen met zes andere gegadigden als 29e wordt gerangschikt.

3. De voordrachten worden aan de gegadigden meegedeeld bij een aangetekende brief van 14 juni 1993.

Verzoeker heeft op 25 juni 1993 tegen die rangschikking bezwaar aangetekend.

4. Tijdens haar vergadering van 15 juli 1993 beslist de Waalse regering de tussenkomende partij door verhoging in graad te bevorderen tot hoofdingenieur-directeur van Bruggen en Wegen bij het directoraat-generaal vervoer, afdeling programmering en coördinatie van het vervoer, directie technologische ontwikkeling. Bij een besluit van 29 juli 1993, dat bij uittreksel is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 augustus 1993, wordt de tussenkomende partij benoemd tot hoofdingenieur-directeur.

Dat is de bestreden handeling;

Overwegende, ambtshalve, dat het beroep niet-ontvankelijk is voor zover het betrekking heeft op "de voorafgaande procedure voor de controle van de sollicitaties, de aanspraken en verdiensten van de gegadigden en tot vaststelling van de rangschikking van de door de directieraad voorgedragen kandidaten"; dat het daarbij immers gaat om voorbereidende handelingen waartegen geen beroep kan worden ingesteld;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van artikel 41 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij uiteenzet dat die "gebreken" zowel kleven aan de rangschikking die de directieraad op 10 juni 1993 heeft opgesteld als aan de bestreden bevordering; dat hij aangeeft dat "het geval LEBLANC bewijst dat de gegadigden niet op ernstige wijze geselecteerd zijn, wat de rangschikking onregelmatig maakt"; dat de argumentatie van verzoeker in wezen neerkomt op het hekelen van de omstandigheid dat de directieraad aan de voorwaarden om tot de te verlenen graad te worden bevorderd een "voorafgaand criterium" zou hebben toegevoegd betreffende de vereiste bekwaamheidsbewijzen; dat volgens hem "de vaststelling

door de directieraad van de minimumvoorwaarden als profiel van de gegadigden systematisch leidt tot de beslissing om alleen een houder van een universitair diploma in aanmerking te nemen"; dat verzoeker opmerkt dat alle gegadigden die samen als 29e en laatste zijn gerangschikt zonder uitzondering industrieel ingenieur zijn;

Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen noch van toepassing is op het advies van de directieraad, noch op de notulen waarin de beraadslaging en de beslissing van de Waalse regering worden weergegeven, aangezien die handelingen voorbereidende handelingen zijn van individuele handelingen die nadeel berokkenen; dat de argumentatie van verzoeker bestaat uit kritiek op de inhoudelijke motivering van de bestreden handeling; dat verzoeker besluit dat de motivering ondeugdelijk is op basis van de overweging dat de directieraad een benoemingsvoorwaarde betreffende het diploma zou hebben toegevoegd, terwijl artikel 41 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel alleen voorwaarden van rang en anciënniteit oplegt; dat het aan de directieraad staat om over de gegadigden voor een benoeming een gemotiveerd advies uit te brengen op basis van een vergelijking van hun aanspraken en verdiensten; dat het diploma, dat een bekwaamheidsbewijs is, bij de vergelijking een beoordelingselement kan zijn; dat de directieraad in casu, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, van de aard van het diploma geen "voorafgaand criterium" noch een benoemingsvoorwaarde heeft gemaakt, aangezien hij verzoeker heeft gerangschikt; dat, wat de rangschikking van Michel LEBLANC betreft, verzoeker niet in duidelijke en precieze termen aangeeft in welk opzicht de rangschikking van dat personeelslid

onregelmatig zou zijn; dat het verschil qua rangschikking tussen verzoeker, die als 29e gerangschikt is, en de tussenkomen de partij, die als eerste gerangschikt is, dat argument totaal irrelevant maakt; dat de benoeming van Michel LEBLANC ten slotte niet door verzoeker is bestreden; dat het middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twaalf juni 1900 achtennegentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT, staatsraad,
Mevr. GEHLEN, staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.